

Sygn. akt IV CSK 309/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko S. L. i A. W.o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa .../12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga kasacyjna powoda S. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego linie z dnia 10 stycznia 2013 r.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi.

W odpowiedzi na skargę pozwany S. L. wniósł o odmowę jej przyjęcia do rozpoznania, a w razie przyjęcia – o oddalenie skargi kasacyjnej i zasądzenie w tym przypadku od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia cechujący się występowaniem ze szczególnym natężeniem interesu publicznoprawnego. Według art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie przyjmuje się, że w przypadku, gdy wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty jest na przesłance oczywistej zasadności skargi, skarżący musi wykazać za pomocą argumentacji prawnej, że uchybienie sądu odwoławczego, którego sąd ten dopuścił się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest rażące i oczywiste, a nadto widoczne już na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika, bez szczegółowego wgłębiania się w argumentację jurydyczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Na tym tle argumenty powołane przez skarżącego na uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przemawiają w dostateczny sposób za przyjęciem, że zaskarżony wyrok jest rażąco błędny. Co istotne we

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący nie powołał wprost żadnego przepisu prawa, któremu uchybić miał sąd II instancji. Domyślać się jedynie można z kontekstu wypowiedzi skarżącego, że oczywistość skargi powód wiąże z naruszeniem art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (tekst jednolity Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512). Jednakże ocena Sądu drugiej instancji odnosząca się do wykonania przez reprezentantów spółki handlowej obowiązku zgłoszenia w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości nie sprowadzała się tylko - jak twierdzi skarżący - do danych wynikających z rocznego sprawozdania finansowego ale jest to ocena wielowątkowa, oparta na konkretnych ustaleniach faktycznych, uwzględniająca także toczące się wcześniej postępowanie układowe, przy jednoczesnym oddaleniu wniosków wierzycieli o ogłoszenie upadłości tej samej spółki. Dlatego nieuprawnione jest formułowanie wniosku o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej z pominięciem wskazanych okoliczności.

Podobnie należy ocenić argumenty skarżącego odnoszące się do „bezpodstawnego” oddalenia wniosku dowodowego w trakcie postępowania apelacyjnego, bez odniesienia się do wszystkich wyłożonych w pisemnym uzasadnieniu motywów, którymi kierował się Sąd drugiej instancji oddalając wniosek dowodowy.

Wobec tego nie można uznać, że doszło do wykazania, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Jednocześnie Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario* Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Sąd Najwyższy nie rozstrzygał o kosztach postępowania kasacyjnego, bowiem ze sformułowania odpowiedzi na skargę kasacyjną wyraźnie wynika, że pozwany domagał się zasądzenia na swoją rzecz takich kosztów tylko w razie merytorycznego oddalenia skargi kasacyjnej, a nie odmowy jej przyjęcia do

rozpoznania (vide s. 2 odpowiedzi na skargę – żądanie sformułowane w punkcie II i III).